

XICS DE GRANOLLERS

Història d'un castell

La torre de set
(dos de set)

Benvinguts de nou a aquesta secció que relata les característiques i anècdotes particulars d'un dels castells més emblemàtics al llarg de la història de la colla, la torre de set, també anomenat dos de set, sobretot per la zona de Valls.

De fet, el nom original és el de dos de set, ja que com tots sabeu l'origen dels castells el trobem a la ciutat de Valls, però el que ha fet gran aquesta tradició és l'adopció que se n'ha anat fent arreu de Catalunya, i en un dels primers casos varen ser les colles del Vendrell i de Vilafranca les que varen començar a fer els seus propis castells amb colles pròpies de la ciutat. A aquesta última, Vilafranca, se li apunta aquest canvi de nom, i li passen a denominar torre, i d'aquesta manera és com l'anomenem per la nostra zona, la qual cosa, si mai us passeu per Valls i parleu amb algun xiquet vallenc, no els fa gens de gràcia parlar de "torres", i si no, ho podeu comprovar amb en Cisco!

Entrant en matèria, comencem a valorar els aspectes tècnics del castell. La torre de set està composta per dues rengles que s'agafen mútuament. És evident per tant que la clau d'aquest castell és la tècnica dels castellers de tronc que el realitzen, des dels segons, fins als dosos, passant per la finura i rapidesa que han de tenir aixecador i anjaneta. El pis de baixos també és important, sobretot perquè a nivell de pes equival força al que hi pot haver en un castell de vuit, amb l'aggravant que els segons del castell tenen més tendència a moure els peus pel propi moviment de la torre. Per això és fonamental les mans de la pinya, que en tot moment han de saber treballar els segons, que han d'estar el màxim de falcats possibles i això és tasca de laterals, ma-i-mans i rengles de la pinya. És un castell inestable, no es pot

predir, que no avisa si van maldades, ja que al ser dues persones per pis, l'equilibri i la força són fonamentals, a l'igual que ho és mantenir les mides entre ambdós i està ben rectes l'un davant de l'altre per que si es torça pot amenaçar deformar-se i fer llenya a l'instant. Cal molta tècnica i ofici per aconseguir aquest castell. A nivell de cada pis podríem dir que els segons han d'estar ben parats i ser potents, que els terços tenen la clau tècnica de l'estructura, que els quarts han de treballar molt bé de mides i que els dosos han de ser forts i valents per mantenir-se durant la col·locació de l'aixecador i el pas de l'anjaneta, malgrat que l'estructura es mogui, ja que és molt complicat aconseguir que la torre estigui parada.

Per tant veieu que és un castell difícil, i que ara mateix els Xics estem assajant per recuperar-lo i poder-lo tirar a plaça amb garanties. I dic recuperar-lo perquè històricament ha estat una construcció que se'ns ha donat força bé, i que en molt sentits ha estat talismà per la colla, a la vegada que un dels nostres vaixells insígnia. L'estadística parla per si mateixa, 46 torres de set descarregades, 2 carregades, 7 intents i 4 intents desmuntats, des de l'any 1995, que si no em falla la memòria, fou el primer any que vàrem intentar-la.

En tots els castells nous que una colla prova per primera vegada, al principi sempre costa consolidar-lo, i en el nostre cas amb el dos de set també vàrem començar amb aquesta tendència. L'any 95 es carrega per primera vegada a Llinars (11-9-95) i es descarrega a Sarrià (8-10-95), i crec que se'n descarrega alguna més. A l'any següent s'encadenen 10 torres consecutives i cap a final de temporada se'n carrega una i se'n descarrega una altra. I l'any 97 comença una trajectòria brillant de la torre per la nostra colla. La primera que s'intenta a Manresa el 4-5-97 fa llenya i des d'aquest punt es van descarregar

30 torres de set seguides, sense cap entrebanc, entre l'any 97 (10d), 98 (11d), 99 (9d). Es en aquest últim any on la torre es trasllada a sobre el folre i es descarrega a la Roca el 3-10-99 l'imponent dos de vuit amb folre, però això ja seria parlar d'un altre castell, si bé la base i solidesa d'aquest eren aquestes 30 construccions seguides, dada notable que molta gent del món casteller destaca.

A partir de l'any 2000 baixem el llistó amb la torre i podem considerar que la perdem, ja que només en fem un intent desmuntat a la Roca. Fa dos anys, durant el 2001 la vàrem recuperar ja que es va descarregar en dues ocasions. I l'any passat, molt més proper per tots, no vàrem fer cap intent.

Ja veieu que pels Xics, la torre de set un castell amb una especial significació i que, recentment, ens costa de tirar-la endavant. Per això aquesta temporada 2003 hem d'assajar-la amb intensitat per descarregar-la un altre cop, ja que és un castell que marca diferències, a l'igual que el quatre de vuit, i que obre la porta dels castells de la gamma de vuit i també al món dels folres.

Fins a la pròxima revista Xics, pit i amunt!!

Salvador Panosa

